

"Roppant kitüntetés, hogy az Úr Jézus gyenge, gyarló embert használ fel megváltó műve folytatásához, beállítja őt az üdvösségtörténet évezredes sodrába, általa próbálja elérni, felrázni, igazi önértékére ráébreszteni s gyengéden Maga felé fordítani embertestvéreit. 'Ahogy az Atya küldött engem, úgy küldelek én is titeket': ugyanaz a szeretet, gond, törődés, együttérzés nyilvánul meg minden egyes apostoli küldetésben, mint amely megnyilatkozott a Fiú hozzánk való elküldésében. Kimondhatatlan ajándék, kegyelem a mindenható Isten követének lenni az emberek között. Felfoghatatlan titok: a határtalanul szabad, végtelen hatalmú, teremtő Isten valamiképpen az emberekre szorul, valamiképpen szüksége van ránk." (9. oldal)

Jelen számunk sok részlete alkalmas arra, hogy – fogalmi tisztaságával vagy gondolatébresztő erejével vagy a megélt élet példával – feltárja a küldetés Istentől kiinduló titkát, megvilágítsa belső dinamizmusát, felélessze vágyát, megerősítse kibontakozását, konkrét indításokkal alakítsa megvalósulását. Szeretnénk, hogy az írások, melyeket csokorba fűzünk, a küldetés isteni adományának, karizmájának külső hordozói legyenek, és a hit, a szeretet, az élet mai magyar tanúságtévőit gyarapítsák.

Néhány bemutatott megjegyzés a tartalomjegyzékben olvasható nevekről és azokról a személyekről meg egyházi küldetésekről, akiket, illetve amelyeket a nevek jelölnek: a cisztercita Lelóczky Gyula eddig Dallasban (Texas, USA) tanított, az ősztil pedig Rómában működik; Friedrich Wulf német jezsuita ez év május elején halt meg, és a Geist und Leben lelkiismereti folyóirat létrehozója, szerkesztője volt évtizedeken át; Szentmártoni Mihály jezsuita professzor lélektant tanít a Pápai Gergely Egyetemen és a zágrábi jezsuita teológián; Joseph Malula bíboros, egy afrikai helyi egyház mai arculatának kialakítója – Fényesi Márk ír róla ismertetőt –, tavaly halt meg; az erdélyi származású Cserháti Ferenc a müncheni magyar egyházközösség vezető lelkésze; DeRoth László a montreáli egyetem professzora (tanulmányja egy tavaly decemberben kanadai magyar fiataloknak tartott előadásként íródott); a jezsuita Teleki Béla a lelkipáztorkodástan professzora a szegedi teológiai főiskolán; a szintén jezsuita András Imre Bécsben él, és tőle egy magyarországi papi találkozón elhangzott előadást közlünk; Barna Gábor magyarországi néprajztudós megemlékezését a Vatikáni Rádió számára írta (Bálint Sándorról már a halálakor, tíz évvel ezelőtt megemlékezett Kardos Klára: Szolgálat 47, 74–77); M. Claudina Magyarországon, Alexia pedig Németországban élő szerzetesnő.

* * *

Húsvéti számunk bevezetőjében már említést tettünk a folyamatban lévő Szent Ignác-jubileumról. Ez az emlékévk indította a Vatikáni Rádió magyar osztályának vezetőjét, Szabó Ferencet egy gyűjtőkötet kiadására: Loyolai

Szent Ignác írásaiból. Két magvas bevezető tanulmány után a kötet javarészét (majdnem felét) a lelkigyakorlatos-könyv teljes magyar szövege teszi ki.

Páter Szabótól ajándékba kaptuk a kiadvány annyi példányát, hogy minden magyarországi, erdélyi, vajdasági és felvidéki címünkre könyvmellékletként küldhetjük.

Nemcsak a magunk, hanem olvasóink nevében is köszönetet mondunk ezért a szép ajándékért.

** * **

Jelezzük, hogy őszi számunk nem szeptember elején, hanem szeptember végén, illetve október elején (a szent angyalok ünnepére) fog megjelenni.

A szerkesztő